

התיק הסודי

המקרה המדובר בניצוחו של ד"ר בן-גוריון החלה בימים האחרונים משיעור זמון חדש.

אנחנו נפתח תיקים אים שמעון פרס. האיש המושמץ ביותר במדינה יהיה ל"משימי" הודיע בן-גוריון על עצמו, והתכוון לחבר מונולוג נוסף על הפרשה.

בן-גוריון יגלה את האמת על הפרשה! חורים הכתבלים השכירים למיניהם.

זה טכסים נוסף במלחמה הפנימית כולוגית אותה מנהל בן-גוריון מזה 24 שבועות נגד אזרחי ישראל.

מטרתו להחזיר להכרת הקהל את ה"אמונה שצוקת בן-גוריון הייתה מתגלה לעיני כל, איך אך פורסמו הסודות. אילו נפתחו כל התיקים, כי אז היה נחשף פרצופו ה"אמיתי של פנחס לבון הנבל.

מבחינה זו, אין טכסים זה אלא המשך הגיוני של הורשה להקים ועדת-חקירה משפטית — תביעה שנעלמה בינתיים ב"אורח-פלא, למחרת הדחתו של לבון, אולם יש צד שני לפתיחת התיקים. למעשה כבר החלה. פרס ושות' החלו מומינים תור"נאים נבחרים, גם מגין מתנגדיהם, ולוחשים להם "סודות". העתונאים התרשמו. מכיון שאין להם מושג של טמם על עסקי-הביש לא הבינו כי ה"סודות" אינם סודות כלל, ושאלו להם כל קשר לשאלות האמיתיות השנויות במחלוקת.

מחר יפורסמו "סודות" אלה כי רבים הצנוורה תקבל הוראה להעבירם — ולמחוק את כל הי שאר. על הציבור ירד מטר של קטעי-דברים, השמצות ועובדות מובחרות. המטרה היא לבלבל את האוייב — והאוייב הוא, במקרה זה, דעת-הקהל הישראלית.

פתיחת-תיקים זו, אין כוונתה להביא לידי עת האמת. כוונתה לטשטש אף את האמת החלקית הידועה ברבע זה לציבור. ישימוצו את פלוני; יגידו שסבו של אלמוני היה רועה-זונות; וכי שלמוני התראה ב-13 בי אוקטובר 1954, בשעה 16.37, עם סוכן מודיעין ירדני מול תחנת-הרכבת של קופנה האגן. מי יבין כי פלוני אינו שייך לפרשה, כי סבו של אלמוני היה קדוש, וכי שלמוני ערך את הפגישה, שאין לה כל קשר עם העניין, לפי הוראות הממונים עליו? לא יהיה זה מיבצע "פתיחת תיקים". יהיה זה מיבצע "בילבול מוחות".

אינני מוהסם לזרוק אתגר בפני המ"א אימים בפתיחת התיקים ובגילוי הסודות הנוראים:
אדרבה — פיתחו את התיקים! את כל התיקים!
ישמו את כל הקלפים על השולחן!
לא נייר פה ונייר שם, כפי ש"נראה לכם כמועיל לכם — אלא את כל הניירות, את כל העובדות, את כל העדויות!

הפסיקו להעמיץ פנים כאילו פירסום עסקי הביש כולו עוד יכול להזיק למישהו או למשהו! כל העולם יודע כמה המדובר, העתונאים הנפוצים ביותר והחשובים ביותר בעולם כבר פירסמו את העובדות המכוערות בהרחבה. תנו לצנוורה הוראה כוללת ובלתי-חוזרת — להעביר את כל העובדות הקשורות בעסקי-הביש ובהסתעפויותיו!

אם אינכם מוחרים מפני העובדות, אם לדעתכם "האמת קודמת לכל" — הפסיקו לקשקש בקומקום. הפסיקו לחבר "סיכומים", "שממיי" לא אין איש עוד מאמין להם. תנו לפרסם את הטעון פירסום — ואז נראה את משפטה של דעת הקהל.

אתם לא תעשו זאת. כי אין פחד גורא יותר בעולם מאשר פחדכם מפני

האמת הגנוזה של הפרשה. ואכן, אין פחד מוצדק יותר.

אילו ידע הציבור את כל האמת על עסקי-הביש — היתה קמה זעקה כזאת של התמרמרות, זעקה כזאת של סלידה, שאנה כזאת של זעם לאומי, עד כי איש מן הנוגים עים בפרשה לא היה עוד יכול ל"הראות את פרצופו על כמה יש" ראלית.

איני אומר זאת בעלמא. לרוע מזלי, אני יודע כיום את האמת הזאת — אמת שאינה ידועה בשלמותה אלא לתריסר אנשים בארץ.

אל אסון היסטורי שעד היום איננו מסוגלים להעריך את גודלו.

שעסק הביש לא היה מקרה יחיד ויוצא דופן, אלא חוליה אחת בשרשרת של מעשים פוליטיים ובטחוניים שהונחו כולם על-ידי אותו קו עצמו — קו שנקבע על-ידי בן-גוריון, עת כיהן כראש-משלה וכשר בטחון. שההוראה לעסקי-הביש לא ניתנה באמצע יולי 1954, כפי שנאמר בעדות-השקר בפני ועדת-אולשן, אלא בראשית 1954, ואולי עוד בסוף 1953, זמן ניכר לפני שפנחס לבון התבסס בתפקידו החדש כשר-הבטחון. שההוראה ניתנה, לפי כל הסי-

דיין ולבון (1964): פגישה סודית לפני עדות-שקר

מנים, על ידי משה דיין, בידעתי של דוד בן-גוריון ואישיות מסוי יימת נוספת.

שמשה דיין עשה בימי עסקי-הביש מעשים מסויימים שהתלכדו באופן אורגני במהלך המצופה של המיבצע, וכי מעשים אלה היו קשורים בתפקידו של אדם שהינו כיום שר בממשלה.

שבעת ביצוע עסקי-הביש, היו תופעות של רשלנות פושעת שסייעו במישרין ל"כשלונו המיבצעי המחפיר. שגם אחרי כשלונו זה, אפשר היה להציל חיי-אדם, לולא גילויים אחרים של רשלנות פושעת — רשלנות שהביאה במישרין לאבדן חיים יקרים.

שהאדם השלישי מסר את עדותי השקר לוועדת-אולשן אחרי שהתיי ראה עם משה דיין, שבחן אותו ועודד אותו.

שבקשר עם עדות-שקר זו, שיקר קצין המילואים בשבועה בבית-המשפט — עבירה שלא התיישנה עדיין. בכל זאת לא נתבע עד היום דיין. כן לא נתבעו דיין קציני משטרה גבוהים, ששיקרו באותו משפט. ששלטונות הבטחון ידעו בסוף 1957 על קיום המיסמכים שהוכיחו את חלקו של הקצין הבכיר בהכנת עדות-השקר. כעבור

ראשי המפלגות, חברי ועדת-החקי-הבטחון של הכנסת, עורכי עתונים ואנשי-רשות, אינם יודעים אמת זו. אילו ידעו, היו השערות סומרות על ראשיהם.

בגלל עמדת מכוני הצנוורה — עמדה אשר לפי מיטב מצפוני והכרתי אין לה ולא כלום עם הצרכים האמיתיים של בטחון המדינה והציבור — אינו יכול לפרסם את הידוע לי. אינו יכול אלא לבקש את קוראי שיאמינו לי כי יודע אני על מה אני מדבר. דומני כי אחרי נסיון השבועות האחרונים, ראוי העולם הזה לאימון זה.

א, אתם לא תעונו לפתוח את כל התיקים, לפרסם את מלוא האמת על עסקי-הביש. כי אז הייתם נאלצים לפרסם את העובדות הסודיות-כביכול, שיוכיחו את אמיתות הטענות הבאות:
שעסק הביש לא היה עסק ביש, אלא מיבצע מטרופ מבחינה מדינית ובטחונית, מיבצע שלא יכול היה להצליח מלכתחילה, ושכשי לוונו הבלתי-נמנע הביא על ישר-

זמן קצר נמצאו אותם המיסמכים שרופים — או כך, לפחות, נטען.

שבסוף שנת 1957 ובראשית 1958 פעלה ועדת-החקירה, שגבתה עדויות מלאות על פרטי עסקי-הביש, זיוף המיסמכים ועדויות-ה"שקר. קיומה של ועדה זו נשמר עד היום בסוד.

שכתוצאה מפעולת ועדה זו, ידע דוד בן-גוריון את כל פרטי הפשעים והעבירות, וכן הפרטים המוכיחים את צדקתו של פנחס לבון בעניין, באופן הרשמי ביותר, עוד בסוף שנת 1957 או בראשית 1958. בן-גוריון לא עשה מאומה בעניין, אלא הסתיר את קיום ה"דו"ח.

שהרמטכ"ל דאז, חיים לסקוב, ידע את ה"דו"ח — והגיב על כך כאיש הגון.

שאותו דו"ח הוגש בזמן בו לא התיישנו עדיין עבירותיו של ה"קצין הבכיר, כך שאפשר היה ל"תבעו לדין. הדבר לא נעשה.

שהתחלת משפטו של האדם השלישי, בו נתגלו אותן העובדות שוב, נדחה ללא כל סיבה סבירה במשך למעלה משנתיים — דחיה שהבטיחה את התיישנות העבירות של הקצין הבכיר, ושל עבירות שאפשר היה, אולי, לייחסן למשה דיין. במשך שנתיים אלה הוחזק האיש השלישי במעצר ללא אישום, והופעל עליו לחץ כבד ביותר, שלא לגלות את הידוע לו.

שהאדם השלישי סיפר את האמת על ה"פרשה עוד לפני למעלה מארבע שנים ל"אלוף פעיל בצה"ל וליגאל אלון.

שנעשה בשעתו הכל כדי לפזר את כל הנוגעים בעסקי-הביש ברחבי העולם, כדי להקשות עד כמה שאפשר את גביית העדויות מהם.

שפעולת ההשתקה הבלתי-חוקית מסביב לעבירות ולפשעים שהיו קשורים בהסתעפויות העסקי-הביש היתה כה יעילה, עד כי לא היו מתגלים לעולם, אלמלא מלחמה פני-מית בין נערי-החצר של ביגיי עצמם. רק מלחמה פנימית זו, בה השתתפו חלקים שונים של מנגנון-החושך זה נגד זה, היא שהביאה לגילוי חלק מן העובדות.

שננקטו פעולות בלתי חוקיות רבות כדי למנוע את גילוי האמת, וככללן השמדת כל החומר הרשמי שנעץ לעסק הביש, דו"חים רשי מיים, העתקים של מכתבים רשי מיים, יומני פעולה, ועוד ועוד.

שאיש לא נענש על מעשים אלה, אף שקרו במשרדים כפופים במישרין למרותו של דוד בן-גוריון — כשם שאיש לא נענש על זיוף מיסמכים אחרים, דבר שנודע ל"בן-גוריון זמן רב לפני שהעבירות נתיישנו.

מאן שורה של טענות, הנוגעות במישרין לאישיותו של דוד בן-גוריון.

בין השאר: שדוד בן-גוריון חיפה בידועים על מפני ריחוק, עבריינים פלילים וחורשי-מומות, בשלבים השונים של הפרשה.

שדוד בן-גוריון שיקר פימים בלתי-ספור רות במהלך החיכות על הפרשה. שדוד בן-גוריון שיקר פעמים בלתי-ספור רדיפה מרושעת וחסרת-מצפון, ביודעו היטב מזה שנים כי לבון צודק בעיקר טענותיו. שמעשים אלה של חיפוי, שקר, רדיפה והזדהות מטילים על דוד בן-גוריון אחריות כבדה לעסקי הביש ולכל הנזק ממנו.

ני חוזר על האתגר: יפתחו התיקים! יושמו כל הקלפים על השולחן! יוסרו די הצנוורה מכל העיניים!
לאותם הלוחמים למען האמת, הצדק וזוהר הנשק העברי אין מה לפחד מן הגילויים — בתנאי שיהיו שלמים.